

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudců JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D. a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila, ve věci

žalobce:

██████████

bytem

██

zastoupen Mgr. Bc. Vladimírem Volným, advokátem

sídlem Paroubkova 228, Domažlice

proti

žalované:

Česká televize

sídlem Kavčí Hory, Praha 4

o žalobě na ochranu před nečinností žalované

takto:

- I. Žalované se ukládá povinnost rozhodnout o žádosti žalobce o poskytnutí informací ze dne 27. 4. 2021, v části, „*kdy byly osobní a citlivé údaje klienta z reportáže odstraněny, zda a kým o tom byl učiněn záznam, když žádám o poskytnutí kopie takového záznamu*“, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 14.342 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Bc. Vladimíra Volného, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje

████████████████████

Odůvodnění:

- 1 Žalobou došlou soudu dne 16. 12. 2021 se žalobce domáhal, aby Městský soud v Praze uložil České televizi (dále jen „žalovaná“) povinnost vydat rozhodnutí ve věci vedené pod sp. zn. LP 2327/2021 ve lhůtě 15 dnů, či vyřídit žádost žalobce o informace do 15 dnů od právní moci rozsudku. Žalobce totiž dne 27. 4. 2021 zaslal žalované žádost o informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), o které žalovaná rozhodla dne 12. 5. 2021, pod č. j. LP 1371/2021, tak, že žalobcovu žádost odmítla z důvodu tvrzeného zneužití práva na informace žalobcem. K odvolání žalobce nadřízený orgán – Úřad na ochranu osobních údajů (dále jen „ÚOOÚ“) rozhodnutím ze dne 14. 6. 2021, pod č. j. UOOU-02585/21-2, rozhodnutí žalované zrušil a věc vrátil k novému projednání. Žalovaná poté dne 16. 7. 2021 vydala (druhé) rozhodnutí pod č. j. LP 1371/2021, jímž předmětnou žádost odmítla z faktického důvodu, jenž dle žalované spočíval v zákazu nucení k sebeobviňování. K odvolání žalobce ÚOOÚ rozhodl rozhodnutím ze dne 16. 8. 2021, č. j. UOOU-02585/21-5, v právní moci téhož dne, kterým napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k novému projednání v části „*kdy byly osobní a citlivé údaje klienta z reportáže odstraněny, zda a kým o tom byl učiněn záznam, když žádám o poskytnutí kopie takového záznamu*“. Ve zbytku rozhodnutí žalované zrušil a řízení zastavil a žalované přikázal, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí žalobci poskytla informace ve zbylé části jeho žádosti. Spisový materiál č. j. LP 2327/2021 byl žalované doručen zpět dne 7. 9. 2021, lhůta pro vyřízení žádosti žalobce počala běžet ode dne právní moci uvedeného rozhodnutí (tj. od 16. 8. 2021).
- 2 Žalobce dále uvedl, že ke dni 28. 9. 2021 podal stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podle ust. § 16a odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, jež byla ÚOOÚ shledána důvodnou a ÚOOÚ žalované rozhodnutím ze dne 25. 10. 2021, č. j. UOOU-02585/21-10, přikázal, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí vyřídila žádost žalobce ze dne 27. 4. 2021 v rozsahu, „*kdy byly osobní a citlivé údaje klienta z reportáže odstraněny, zda a kým o tom byl učiněn záznam, když žádám o poskytnutí kopie takového záznamu*“. Lhůta marně uplynula a žalovaná je stále nečinná. Žalobce tedy vyčerpal prostředky k ochraně proti nečinnosti.
- 3 Žalobce doplnil, že žalovaná ve svém vyjádření k žalobě připouští, že k příkazu nadřízeného správního orgánu dosud neposkytla požadované informace a žalovaná tak uznává svoji nečinnost. Dle žalobce žaloba proti rozhodnutí ÚOOÚ ze dne 25. 10. 2021, č. j. UOOU-02585/21-10, nemá odkladný účinek a tento jí ani nebyl přiznán; obrana žalované nemůže obstát. Nadto tato žaloba byla nedůvodná, neboť byla rozhodnutím Městského soudu ze dne 10. 11. 2021, č. j. 3 A 121/2021-13, odmítnuta pro její podání osobou neoprávněnou. Žalovaná tak činí obstrukční kroky jenom proto, aby nemusela informace poskytnout. V dané věci nečinnost nadále trvá. Ani podání kasační stížnosti nemá odkladný účinek. Není tu jediný důvod, pro který by žalovaná měla být ve věci nečinná.

- 4 Žalovaná s podanou žalobou nesouhlasila a navrhla žalobu zamítnout. Žalovaná učinila nesporným, že jí rozhodnutím ÚOOÚ ze dne 25. 10. 2021, č. j. UOOU-02585/21-10, bylo přikázáno, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí vyřídila žalobcovu žádost o informace ze dne 27. 4. 2021 v rozsahu: *„Kdy byly osobní a citlivé údaje klienta z reportáže odstraněny, zda a kým o tom byl učiněn záznam, když žádám o poskytnutí kopie takového rozhodnutí“*. Žalovaná namítala, že předcházející rozhodnutí ÚOOÚ ze dne 16. 8. 2021, č. j. UOOU-02585/21-5, v celém rozsahu napadla správní žalobou a současně podala návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. Městský soud o návrhu na přiznání odkladného účinku nerozhodl a žalobu odmítl. Jelikož tak dle žalované učinil v rozporu se závěry Nejvyššího správního soudu (dále také „NSS“), žalovaná podala proti usnesení o odmítnutí žaloby kasační stížnost, o níž dosud nebylo rozhodnuto. Dle žalované tak nepokračování v řízení o žádosti není nečinností, proti níž se lze bránit žalobou.
- 5 Ze spisového materiálu předloženého žalovanou vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti.
- 6 Dne 27. 4. 2021 žalobce prostřednictvím svého zástupce požádal žalovanou o jednání ve věci náhrady nemajetkové újmy (odpověď na dopis žalované ze dne 14. 4. 2021), v níž současně požádal o poskytnutí těchto informací:
- a) kdy byly osobní a citlivé údaje klienta z reportáže odstraněny, zda a kým o tom byl učiněn záznam, když žádám o poskytnutí kopie takového záznamu,
 - b) kolikrát byla reportáž ze sokolovské nemocnice ze dne 11. 2. 2021 vysílána a na jakých programech do doby odstranění osobních a citlivých údajů klienta,
 - c) kolik diváků mělo zapnutý příslušný program v době vysílání této reportáže, žádám o výpis jednotlivých vysílacích časů a počtu diváků (zapnutých TV přijímačů)
 - d) kolikrát byla reportáž shlédnuta na internetu do doby odstranění osobních a citlivých údajů klienta.
- 7 Žalovaná rozhodnutím ze dne 12. 5. 2021, č. j. 1371/2021 žádost o informace odmítla, a to z důvodu, že se jedná o zneužití práva na informace, když žalobce nevykonával toto právo za účelem kontroly výkonu veřejné moci, ale za účelem obstarání podkladů pro případný soudní spor. ÚOOÚ k odvolání žalobce rozhodnutím ze dne 14. 6. 2021, č. j. UOOU-02585/21-2, zrušil rozhodnutí žalované a věc jí vrátil k novému projednání. Žalovaná rozhodnutím ze dne 16. 7. 2021, č. j. 1972/2021 žádost o poskytnutí informací opět odmítla z téhož důvodu, tedy aby předešla sebeobviňování v případě soudního sporu K odvolání žalobce pak ÚOOÚ vydal dne 16. 8. 2021 rozhodnutí, č. j. UOOU-02585/21-5, kterým bylo rozhodnutí žalované ze dne 16. 7. 2021, č. j. LP 1972/2021, v části, *„kdy byly osobní a citlivé údaje klienta z reportáže odstraněny, zda a kým o tom byl učiněn záznam, když žádám o poskytnutí kopie takového záznamu“*, zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání. Ve zbylé části žalobcovy žádosti bylo rozhodnutí zrušeno a řízení zastaveno. ÚOOÚ žalované přikázal, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí žalobci poskytla informace k části žádosti ve znění: kolikrát byla reportáž ze sokolovské nemocnice ze dne 11. 2. 2021 vysílána a na jakých programech do doby odstranění osobních a citlivých údajů klienta; kolik diváků mělo zapnutý příslušný program v době vysílání této reportáže, žádám o výpis jednotlivých vysílacích časů a počtu diváků (zapnutých TV přijímačů); kolikrát byla reportáž shlédnuta na internetu do doby odstranění osobních a citlivých údajů klienta. Rozhodnutí ÚOOÚ nabylo právní moci dne 16. 8. 2021.

- 8 Dne 28. 9. 2021 žalobce podal stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace, kterou ÚOOÚ shledal důvodnou a rozhodnutím ze dne 25. 10. 2021, č. j. UOOÚ-02585/21-10, ÚOOÚ žalované přikázal, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí vyřídila žádost žalobce (žadatele) ze dne 27. 4. 2021 v rozsahu, „*kdy byly osobní a citlivé údaje klienta z reportáže odstraněny, zda a kým o tom byl učiněn záznam, když žádám o poskytnutí kopie takového záznamu*“.
- 9 Žalovaná podala dne 19. 10. 2021 u Městského soudu v Praze žalobu proti rozhodnutí ÚOOÚ ze dne 16. 8. 2021, č. j. UOOÚ-02585/21-5, a současně podala návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. Městský soud v Praze žalobu usnesením ze dne 10. 11. 2021, č. j. 3 A 121/2021 – 13, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou. Žalovaná následně dne 24. 11. 2021 podala proti uvedenému usnesení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, o které dosud nebylo pravomocně rozhodnuto.
- 10 Ze správního spisu nevyplývá, že by po 16. 8. 2021, kdy rozhodnutí ÚOOÚ ze dne 16. 8. 2021, č. j. UOOÚ-02585/21-5, nabylo právní moci, žalovaná činila nějaké úkony směřující k vydání rozhodnutí ve věci; ze správního spisu pak ani nevyplývá, že by žalovaná po 16. 8. 2021 rozhodla o žádosti žalobce ze dne 27. 4. 2021 vedené pod sp. zn. LP 2327/2021, v části, „*kdy byly osobní a citlivé údaje klienta z reportáže odstraněny, zda a kým o tom byl učiněn záznam, když žádám o poskytnutí kopie takového záznamu*“.
- 11 Městský soud v Praze rozhodoval podle ust. § 81 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhodoval přitom ve věci bez nařízení jednání podle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaná k výzvě soudu ve stanovené lhůtě nevyjádřila svůj nesouhlas s takovým projednáním věci a ve smyslu ust. § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. se tak má za to, že žalovaná k rozhodnutí bez nařízení jednání udělila souhlas. Městský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
- 12 Po právní stránce věc posoudil následovně.
- 13 Jak vyplývá z ust. § 79 odst. 1 věty první s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, se může žalobou domáhat toho, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo vydat osvědčení. Městský soud přitom rozhodoval podle skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.).
- 14 Podle ust. § 81 odst. 2 s. ř. s. je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.
- 15 Jak Nejvyšší správní soud uvedl k formulaci výroku rozsudku vydaného dle ust. § 81 odst. 2 s. ř. s. ve věci ochrany proti nečinnosti při vyřizování žádosti o informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím ve svém rozsudku ze dne 25. 11. 2009, č. j. 4 Ans 15/2009 – 56, uložení povinnosti rozhodnout o žádosti žalobce o poskytnutí informací

neznamená, že žalovaný nemůže informace poskytnout. Výrok napadeného rozsudku je třeba vykládat [...] tak, že žalovaný se povinnosti vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti ve lhůtě soudem určené zproští poskytnutím všech požadovaných informací v téže lhůtě, nebo-li že soudem uložená povinnost zahrnuje jak možnost povinného subjektu rozhodnout o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací, tak možnost žádosti plně vyhovět (tj. všechny požadované informace poskytnout), popřípadě možnost žádosti za zákonem stanovených podmínek částečně vyhovět a částečně rozhodnout o jejím odmítnutí.

- 16 V nyní posuzované věci není sporu o tom, že žalobce vyčerpal všechny přípustné procesní prostředky proti namítané nečinnosti žalované, jimiž je ve věcech poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím právě stížnost na způsob při vyřizování žádosti o informace podle § 16a a násl. zákona o svobodném přístupu k informacím (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu usnesení ze dne 20. 10. 2018, č. j. 5 As 18/2017 – 40, č. 3847/2019 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz). O žalobcově stížnosti ze dne 28. 9. 2021 nadřízený orgán, tj. ÚOOÚ rozhodl tak, že žalované rozhodnutím ze dne 25. 10. 2021, č. j. UOOU-02585/21-10, přikázal, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí vyřídila žádost žalobce ze dne 27. 4. 2021 v rozsahu, „*kdy byly osobní a citlivé údaje klienta z reportáže odstraněny, zda a kým o tom byl učiněn záznam, když žádám o poskytnutí kopie takového záznamu*“. Žalovaná tak ovšem neučinila.
- 17 Rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 20. 10. 2018, č. j. 5 As 18/2017 – 40, č. 3847/2019 Sb. NSS, s odkazem na komentářovou literaturu (viz BLAŽEK, Tomáš, JIRÁSEK, Jan, MOLEK, Pavel, POSPÍŠIL, Petr, SOCHOROVÁ, Vendula, ŠEBEK, Petr. Soudní řád správní. 3. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016.) mezi tři základní případy bezvýsledného vyčerpání prostředků k ochraně před nečinností zařadil situaci, kdy: „*nadřízený správní orgán sice koná ve smyslu § 80 odst. 4 písm. a), c), d) SpŘ, avšak podřízený nečinný správní orgán dále setrvává v nečinnosti a nerespektuje nadřízeným správním orgánem stanovené lhůty. V tomto případě již není nutné se opětovaně obracet na nadřízený správní orgán a lze přímo podat žalobu ke správnímu soudu.*“ (srov. bod 40. cit. usnesení).
- 18 V souladu s rozsudkem NSS ze dne 18. 8. 2018, č. j. 6 As 219/2018-23, tak lze shrnout, že za bezvýsledné vyčerpání prostředků ochrany dle § 79 odst. 1 s. ř. s. lze označit i případy, kdy nadřízený správní orgán učinil na žádost žalobce ve lhůtě pro podání žaloby opatření proti nečinnosti dle ust. § 80 správního řádu, které i přes toto opatření nevedlo k vydání rozhodnutí. Žalobce v takové situaci nemusí před podáním nečinnostní žaloby opakovaně uplatnit prostředek ochrany proti nečinnosti dle příslušného procesního předpisu.
- 19 Dle názoru městského soudu, se uvedené závěry uplatní i v řízení o žádosti o poskytnutí informací dle zákona o svobodném přístupu k informacím.
- 20 Žalobce bezvýsledně vyčerpal všechny přípustné procesní prostředky proti namítané nečinnosti žalované. Žalovaná ani nijak nezpochybovala, že o žádosti žalobce ve stanovené lhůtě (dosud) nerozhodla. Obrana žalované spočívala v tom, že sama brojí proti výše uvedenému rozhodnutí ÚOOÚ ze dne 16. 8. 2021, č. j. UOOU-02585/21-5 (bod 7 tohoto rozsudku), správní žalobou.
- 21 Jak městský soud ze správního spisu, resp. také ze své úřední činnosti zjistil, žalovaná proti výše uvedenému rozhodnutí ÚOOÚ jako nadřízenému orgánu žalované, jako povinného

subjektu dle zákona o svobodném přístupu k informacím, podala správní žalobu dle ust. § 65 s. ř. s., kterou se domáhá zrušení napadeného správního rozhodnutí ÚOOÚ. Městský soud žalobu ÚOOÚ usnesením ze dne 10. 11. 2021, č. j. 3 A 121/2021 – 13, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť tato byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou. Žalovaná se rozhodnutí městského soudu dále bránila kasační stížností, kterou dne 24. 11. 2021 podala k Nejvyššímu správnímu soudu; řízení je vedeno pod sp. zn. 3 As 383/2011. Jak městský soud z databáze rozhodovací činnosti NSS (www.nssoud.cz) zjistil, v této věci dosud nebylo pravomocně rozhodnuto.

- 22 Městský soud na tomto místě nebude předjímat výsledek soudního řízení vedeného u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 3 As 383/2011. Městský soud si nicméně za účelem rozhodnutí ve věci musel posoudit, zda namítané řízení vedené před správními soudy má, či nemá vliv na posouzení nečinnosti žalované ve věci řízení o žádosti žalobce o poskytnutí informací, a případně jaký vliv.
- 23 Městský soud k těmto námitkám žalované předně uvádí, že je mu známa recentní judikatura Ústavního soudu, potažmo NSS, který v rozsudku ze dne 19. 11. 2020, č. j. 10 As 244/2020-40, č. 4114/2021 Sb. NSS, reagoval na novelu zákona o svobodném přístupu k informacím, provedenou zákonem č. 111/2019 Sb., účinnou od 2. 1. 2020, jež změnila znění ust. § 20 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím. NSS shrnul, že jestliže podle dřívější právní úpravy nebylo možné určit nadřízený orgán dle § 178 správního řádu, rozhodoval v odvolacím řízení a v řízení o stížnosti ten, kdo stál v čele povinného subjektu. Po novelizaci ust. § 20 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím se tím, kdo v takových případech rozhoduje, stal ÚOOÚ.
- 24 NSS ve svém rozhodnutí dospěl k závěru, že se tak na základě výše uvedené novely okruhu povinných subjektů dle zákona o svobodném přístupu k informacím, jimiž jsou veřejnoprávní korporace odlišné od státu (viz např. právě žalovaná, či Český rozhlas) a další osoby soukromého práva, jež naplňují znaky „veřejné instituce“ ve smyslu ust. § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, otevřela možnost podat žalobu proti rozhodnutí, kterým ÚOOÚ rozhodl mj. o stížnosti proti rozhodnutí žalované a kterým tyto subjekty byly zkráceny na právech ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Vycházel přitom z judikatury Ústavního soudu, jež ve svém nálezu ze dne 20. 6. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1146/16 (N 101/85 SbNU 679), dospěl k závěru, že tyto osoby jsou taktéž osobami oprávněnými k podání ústavní stížnosti. Ústavní soud v nálezu také vysvětlil, že odmítnutí žádosti o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím je rozhodnutím o právech žadatele, které povinný subjekt vydává jako nositel veřejné moci. Nejvyšší správní soud v uvedeném rozhodnutí vycházel z toho, že tyto povinné osoby odlišné od státu mají ve vztahu k poskytování informací vlastní subjektivní práva, kdy nevystupují jako pouhý svazek kompetencí určitého typu, ale rozhodují o vlastních veřejných subjektivních právech.
- 25 Tyto závěry, jichž se žalovaná v řízení vedeném u Městského soudu pod sp. zn. 3 A 121/2021 dovolává, nicméně nemají vliv na posouzení důvodnosti nyní projednávané žaloby na ochranu proti nečinnosti žalované. Je pravdou, že se žalované s ohledem na změnu právní úpravy zákona o svobodném přístupu k informacím a vývoji judikatury otevřela cesta k podání správní žaloby proti správnímu rozhodnutí ÚOOÚ jako nadřízenému orgánu. To ovšem neznamená, že se žalovaná do případného zrušení

předmětného pravomocného rozhodnutí ÚOOÚ (ze dne 16. 8. 2021, č. j. UOOÚ-02585/21-5, které nabylo právní moci dne 16. 8. 2021) nemusí řídit pravomocným rozhodnutím nadřízeného orgánu, adresovaným právě žalované. Výrok předmětného rozhodnutí je pro žalovanou nadále závazný a nadále jí ukládá povinnost rozhodnout o vymezené části žádosti žalobce o poskytnutí informace ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí (viz ust. § 16 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím).

- 26 Městský soud připomíná, že prvostupňové správní orgány jsou v souladu se zásadou vázanosti dle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu vázány právním názorem vysloveným ve zrušovacím rozhodnutí odvolacího správního orgánu. Co víc, dle ust. § 73 odst. 2 věty první správního řádu pravomocná rozhodnutí jsou závazná pro účastníky a pro všechny správní orgány; ustanovení § 76 odst. 3 věty poslední tím není dotčeno.
- 27 Jak též vyplývá z komentářové literatury, pravomocné rozhodnutí je tedy závazné jak pro účastníky řízení, tak i pro správní orgány, které ho musí a i jeho obsah plně respektovat, a to při veškeré své činnosti. Dochází tak především k naplňování principu právní jistoty, presumpce zákonnosti a správnosti veřejněmocenských aktů, současně je chráněna i dobrá víra adresátů v akty orgánů veřejné moci a práva na základě nich nabytá v dobré víře. Výjimku představují v tomto směru usnesení, která se pouze poznamenávají do spisu [...]. I přes závaznost a relativní "konečnost" pravomocných rozhodnutí jsou v právním řádu ČR prostředky, jimiž lze zasáhnout i do již pravomocného rozhodnutí, a to zejména prostřednictvím mimořádných opravných prostředků, či dozorčích prostředků, popř. na základě soudního přezkumu a rozhodnutí (ať již v řízení podle soudního řádu správního, části páté občanského soudního řádu, či příp. dle zákona č. 182/1992 Sb., o Ústavním soudu) (srov. FIALA, Zdeněk, Kateřina FRUMAROVÁ, Pavel VETEŠNÍK, Martin ŠKUREK, Eva HORZINKOVÁ, Vladimír NOVOTNÝ, Olga SOVOVÁ a Lenka SCHEU. Správní řád: Praktický komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer. § 73 [Právní moc]). Jedním z těchto prostředků je i možnost zrušení pravomocného rozhodnutí žalovaného správního orgánu v řízení před správním soudem podle ust. § 65 a násl. s. ř. s.
- 28 Žalovaná namítala, že pravomocné rozhodnutí ÚOOÚ ze dne 16. 8. 2021, č. j. UOOÚ-02585/21-5, kterým jí byla uložena povinnost v tam stanovené lhůtě o žádosti žalobce ze dne 27. 4. 2021 ve vymezeném rozsahu rozhodnout, napadla správní žalobou a současně podala návrh na přiznání odkladného účinku; Městský soud v Praze žalobu usnesením ze dne 10. 11. 2021, č. j. 3 A 121/2021 – 13, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť tato byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou. Žalovaná proti rozhodnutí městského soudu podala dne 24. 11. 2021 kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, o které dosud nebylo rozhodnuto.
- 29 Je sice pravdou, jak nepřímo poukazuje žalovaná, že pravomocné rozhodnutí správního orgánu může být správním soudem za splnění podmínek v řízení podle ust. § 65 a násl. s. ř. s. zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu. Nicméně podání správní žaloby a podání návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby samo o sobě takové následky nevyvolá.
- 30 Dle ust. § 73 odst. 1 s. ř. s. podání žaloby samo o sobě nemá odkladný účinek, pokud zákon nestanoví jinak. Dle odst. 2 citovaného ustanovení soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká

přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Dle odst. 3 citovaného ustanovení se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

- 31 Jak vyplývá z citovaných ustanovení, jestliže zákon nestanoví jinak, dokud správní soud žalobě na návrh žalobce po vyjádření žalovaného nepřizná usnesením odkladný účinek, podání žaloby nemá na vykonatelnost pravomocného správního rozhodnutí vliv. Přiznání odkladného účinku přitom představuje výjimečný institut, jehož účelem je ochránit adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2012, č. j. 2 As 132/2011 – 115).
- 32 Co se týče kasační stížnosti, ta představuje mimořádný opravný prostředek, jež směřuje proti již pravomocnému rozhodnutí krajského soudu; takové rozhodnutí krajského soudu je do doby rozhodnutí o kasační stížnosti taktéž nadále závazné a nezměnitelné. Dle ust. § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně.
- 33 S ohledem na to, že návrh na přiznání odkladného účinku nebyl žalobě Městským soudem v Praze přiznán, když žaloba žalované byla (jako celek) usnesením Městského soudu v Praze dne 10. 11. 2021, č. j. 3 A 121/2021 – 13, odmítnuta dle ust. § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., napadené rozhodnutí má nadále tam uvedené účinky. Následně ani kasační stížnosti žalované nebyl přiznán odkladný účinek, když jeho přiznání žalovaná v řízení o kasační stížnosti ani nenavrhovala. Napadené pravomocné rozhodnutí ÚOOÚ ze dne 16. 8. 2021, č. j. UOOU-02585/21-5, v právní moci dne 16. 8. 2021, tak nadále vyvolává účinky v něm popsané. Žalovaná tak byla povinna rozhodnout o žádosti žalobce.
- 34 V nyní projednávané věci začala uložená patnáctidenní lhůta k vydání rozhodnutí o žádosti žalobce o poskytnutí informací běžet ode dne následujícího po doručení předmětného rozhodnutí ÚOOÚ, tj. ode dne 17. 8. 2021 (viz ust. § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu). Poslední den patnáctidenní lhůty tak připadl na den 31. 8. 2021 (úterý).
- 35 Jestliže žalovaná ve stanovené (potažmo i zákonné) lhůtě o vymezeném rozsahu žádosti žalobce o poskytnutí informací ze dne 27. 4. 2021 nerozhodla, zůstala nečinná. Nelze než uzavřít, že žalovaná je od 1. 9. 2021 do dnešního dne ve věci nečinná. Soud přitom rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (ust. § 81 odst. 1 s. ř. s.) Městský soud tak podanou žalobu považuje za důvodnou, a proto jí vyhověl (ust. § 81 odst. 2 s. ř. s.).
- 36 Podle ust. § 80 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí.
- 37 Žaloba na ochranu proti nečinnosti byla v nyní posuzované věci podaná dne 16. 12. 2021. Městský soud tak uzavírá, že žaloba byla s ohledem na ust. § 80 odst. 1 s. ř. s. podaná včas.

- 38 Městský soud tak dle ust. § 81 odst. 2 s. ř. s. žalované uložil povinnost rozhodnout o žádosti žalobce vymezené ve výroku I. tohoto rozsudku. S ohledem na zákonnou lhůtu 15 dnů pro vydání rozhodnutí dle ust. § 16 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím soud žalované uložil, aby rozhodla v odpovídající lhůtě 15 dnů, která běží ode dne právní moci rozsudku.
- 39 O nákladech řízení soud rozhodl dle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení měl plný úspěch žalobce, a proto soud rozhodl, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci na nákladech řízení 14.342 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku. Výše nákladů řízení o žalobě sestává ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2.000 Kč a z nákladů na zastoupení advokátem, které představují tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, replika k vyjádření žalované) po 3.100 Kč za úkon dle ust. 11 odst. 1 písm. a) a d) na základě ust. § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s ust. § 7 bod 5 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů. Dále k nákladům za zastoupení patří i tři režijní paušály po 300 Kč (ust. § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Jelikož zástupce žalobce doložil, že je plátcem DPH, zvyšují se náklady řízení za zastoupení ve smyslu ust. § 57 odst. 2 s. ř. s. o 21 %.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 22. června 2022

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu